

"Από τα χιονισμένα τοπία και την ανεμοδαρμένη τούντρα περνάμε στα σμαραγδένια δάση και τα λιβάδια με τις χρυσές ανταύγειες του καλαμποκιού και τα τοπία με τις σκόρπιες παπαρούνες. Ο παράδεισος των προσκυνητών αποκαλύπτεται- και μετά εξαφανίζεται.

Ο σκηνοθέτης Λευτέρης Χαρίτος στήνει ένα καμβά συνειρμών που μοιάζει με πυκνοπλεγμένο πλεχτό ενώ παράλληλα μοιάζει ανάλαφρο και χαλαρό. Ταξιδεύει μαζί με την ομάδα από το κρύο στο ζεστό και πάλι πίσω, από απεριόριστους χαμένους ορίζοντες στη Βικτωριανή φυλακή των ηθών και των κανόνων συμπεριφοράς. Όταν το ένστικτο και οι πρωτογενείς φόβοι αντικαθίστανται με παλαιωμένους κώδικες συμπεριφοράς, ο Χαρίτος κοιτάει τις πλάτες καθισμάτων. Η κοινωνία που είναι χτισμένη πάνω στο φόβο της τιμωρίας, μας βοηθάει να υιοθετήσουμε τους κανόνες.

Η Πορτόλου μας μεταφέρει σε υψηλά επίπεδα αφαίρεσης. Αλλά δεν χάνει τον έλεγχο. Οι εικόνες, όσο σοφιστικές και αν είναι, προσεγγίζονται ενστικτωδώς. Είναι η γλώσσα των ονείρων και της ποίησης. Το ίδιο ήσυχο υποσυνείδητο ψιθύρισμα που οδηγεί τον νυχτοβάτη πάνω στη σκεπή με ασφάλεια, αποκαλύπτει τι ακριβώς σημαίνουν όλα αυτά. Δεν θα πλησιάσουμε σε μία εξήγηση. Για να είμαι ειλικρινής, ποτέ δεν θα πλησιάσουμε.

Μπορούμε όμως να ξεκλέψουμε μερικές στιγμές καθώς περνάμε. Θα είναι πάντα διαφορετικές. Έτσι είμαστε κι εμείς. Νομάδες χωρίς πυξίδα."

Από κριτική της Katja Werner
για το περιοδικό Dance Europe.
(Δεκέμβριος 2004)

Ιωάννα Πορτόλου

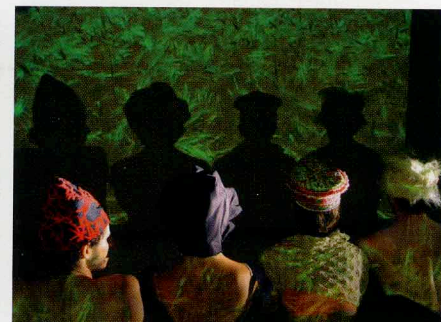
καλλιτεχνική διεύθυνση και χορογραφία
για την ομάδα griffon

Η Ιωάννα Πορτόλου γεννήθηκε στο Λονδίνο. Σπούδασε Καλές Τέχνες στο Central St. Martin's School of Arts (BA) και Slade School of Fine Art (MA). Παρακολούθησε το διετές πρόγραμμα χορού-χορογραφίας στο Laban Centre στο Λονδίνο. Παρουσίασε τις χορογραφίες της με την ομάδα της Allmouth στο Place Theatre, Jackson's Lane Theatre, και Laban Centre στο Λονδίνο.

Το 2000 ίδρυσε την ομάδα griffon, μία ομάδα σύγχρονου χορού που ενδιαφέρεται για τη δημιουργία ενός σκηνικού χώρου που προκύπτει από τη μίξη διαφορετικών στοιχείων. Η ομάδα έχει παρουσιάσει δουλειά της στο Θέατρο Αμόρε σε συμπαραγωγή με το Θέατρο του Νότου (2001-2003), και έχει μεταφέρει τις παραστάσεις της σε κορυφαία θέατρα και χορευτικά φεστιβάλ του Λονδίνου (The Place Theatre, Jackson's Lane Theatre), της Αιγύπτου (Βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας), της Καλαμάτας (Διεθνές Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας), της Αθήνας (Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, θέατρο Ροές κ.α.), της Θεσσαλονίκης (Διεθνής Μήνας Χορού), και των Χανίων (Μεσογειακή Πλατφόρμα Σύγχρονου Χορού).

Θοδωρής Αμπαζής

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1967. Σπούδασε σύνθεση και διεύθυνση ορχήστρας στη Μουσική Ακαδημία της Ουτρέχτης. Παράλληλα συνεργάστηκε με την Ακαδημία Θεάτρου της Ουτρέχτης σε μουσικοθεατρικές παραγωγές και σεμινάρια. Με τριετή υποτροφία από το Ίδρυμα Α. Ωνάσης συνέχισε και ολοκλήρωσε τις σπουδές του στη σύνθεση με τον καθηγητή Tristan Keuris. Έργα του έχουν εκτελεστεί στην Ευρώπη και τις Η.Π.Α. Το 1997 ίδρυσε με τον σκηνοθέτη Philip Curtis το Music Theatre Group Amsterdam με σκοπό την παραγωγή έργων μουσικού θεάτρου. Το 2000 ίδρυσε την ομάδα μουσικού θεάτρου OPERA. Έχει συνθέσει μουσική για το θέατρο και το χορό. Από το 2001 διδάσκει στο Εργαστήρι Υποκριτικής και Σκηνοθεσίας της Πειραματικής Σκηνής του Εθνικού Θεάτρου.

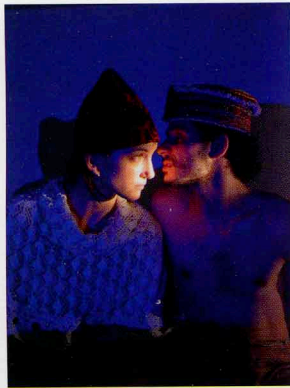

ΟΜΑΔΑ ΧΟΡΟΥ GRIFFON "LAPLAND"

"Στη φύση τα ζώα αφήνουν ίχνη και αποτυπώματα στο πέρασμά τους. Οι άνθρωποι έχοντας την ανάγκη να αφήσουν και αυτοί το αποτύπωμά τους, μια επιβεβαίωση ότι πέρασαν από την ζωή, κάνουν το ίδιο. Το Lapland διαδραματίζεται σε ένα τοπίο απέραντου λευκού, νεκρικής σιγής και παγωνιάς. Εκεί που η επιβίωση γίνεται αυτοσκοπός, το πάθος για ζεστασιά και συντροφικότητα και κατ' επέκταση αναπαραγωγή αποτελούν πρωταρχικούς στόχους ζωής. Το έργο αναζητά τους τρόπους με τους οποίους γράφοντας στο τοπίο αφήνουμε τα ίχνη μας σαν βεβαίωση της ίδιας της ύπαρξής μας."

Η χορογράφος Ιωάννα Πορτόλου, μετά τα ομαδικά της έργα Kennel και Tupper, όπου έπαιρνε τη θέση του εξωτερικού σχολιαστή των θεσμών που διέπουν την οικογένεια και την κοινωνία, παίρνει τώρα θέση μέσα στην ιστορία σχολιάζοντας τη δική της πορεία. Αυτή τη φορά επιλέγει ένα "εχθρικό" τοπίο για να αφηγηθεί την ιστορία, εστιάζοντας στη βασική ανάγκη του ανθρώπου, την επιβίωση.

Χωρίς να αποπειράται απλώς μια αυτοβιογραφική χορογραφία, δανείζεται στοιχεία που έχουν αντληθεί από την προσωπικότητα των χορευτών και συνθέτει μια κοινή πραγματικότητα. Η δομή του έργου συστήνεται από το αυστηρό "πρωτόκολλο" των τελετουργιών που σηματοδοτούν τη ζωή μας παρουσιάζοντας τόσο την σκληρή πλευρά τους όσο και την παραμυθένια διάστασή τους. Η συντροφικότητα εναλλάσσεται με τη μοναξιά, και η ολοκλήρωση με το χαμό.

Το κινητικό λεξιλόγιο δεν ακολουθεί κάποια αναγνωρίσιμη κινησιολογική γραφή με ξεκάθαρες υφολογικές επιρροές. Αντιθέτως, πηγάζει από την σωματική γλώσσα που χρησιμοποιείται σε πραγματικές καταστάσεις, και συγκεντρώνεται περισσότερο στην καθαρότητα στη φόρμα του σώματος παρά στην συναισθηματική φόρτιση. Η σύνθετη αφήγηση πλάθει τη γλυκόπικρη ατμόσφαιρα των καταστάσεων που στιγματίζουν τη ζωή μας, ατμόσφαιρα που διατηρείται μέχρι το τέλος, όταν σπα για να αφήσει τον απόηχό της.

χορογραφία: **Ιωάννα Πορτόλου**
 σκηνικά: **Μαρία Βασιλάκη**
 κοστούμια: **Ιωάννα Τσάμη**
 φωτισμοί: **Τάσος Παλαιορούτας**
 μουσική σύνθεση: **Θοδωρής Αμπαζής, Studio 19**
 σκηνοθεσία βίντεο: **Λευτέρης Χαρίτος**
 χορεύουν: **Ράνια Γλυμίτσα, Τίμος Ζέχας,**
Νικολέτα Καρμίρη, Σεσίλ Μικρούτσικου,
Γιάννης Νικολαΐδης
 βοηθός χορογράφου: **Χριστίνα Πολυχρονιάδου**
 έρευνα: **Μαρίνα Λυκουρέζου**

κατασκευή σκηνικού: **Adi Fluture, Daniele Fluture**
 κάμερα: **Λευτέρης Χαρίτος, Χρήστος Αλεξανδρής**
 video μοντάζ: **Πάνος Βουτσάρης**
 video post-production: **Φαντασία Οπτικοακουστική**
 φωνές: **Σπυριδούλα Μπώκου, Ολυμπία Μπώκου,**
Ράνια Γλυμίτσα, Τίμος Ζέχας, Νικολέτα Καρμίρη,
Σεσίλ Μικρούτσικου, Γιάννης Νικολαΐδης,
Χριστίνα Πολυχρονιάδου, Θοδωρής Αμπαζής
 φωτογραφίες: **Ιωάννα Πορτόλου**